

POSTANOWIENIE

Dnia 21 listopada 2008 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Kwaśniewski

w sprawie z powództwa A. D., D. D. i P. D.

przeciwko K.(...) S. A. w K.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 21 listopada 2008 r., skargi powodów o wznowienie postępowania zakończonego postanowieniem Sądu Najwyższego z dnia 21 czerwca 2007 r., sygn. akt V CSK (...),

odrzuca skargę.

Uzasadnienie

Strona powodowa wniosła skargę o wznowienie postępowania zakończonego postanowieniem Sądu Najwyższego z dnia 21 czerwca 2007 r., sygn. akt V CSK (...). Wskazany orzeczeniem odrzucono na podstawie art. 398⁶ § 3 k.p.c. skargę kasacyjną powodów A. D., D. D. oraz P. D. wniesioną od wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 14 listopada 2006 r. Jako przyczynę odrzucenia tego szczególnego środka zaskarżenia wskazano nieusuwalny brak jednego z jego zasadniczych elementów konstrukcyjnych, a mianowicie uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania. Wymaganie sformułowania tego uzasadnienia zostało przewidziane w art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c.

Powodowie, opierając skargę o wznowienie postępowania na podstawie art. 401¹ k.p.c., powołali się na wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 20 maja 2008 r. P 18/07 (OTK-A 2008, nr 4, poz. 61), którym stwierdzono niezgodność z Konstytucją art. 370¹ k.p.c. Skarżący podnieśli ponadto, że za wznowieniem zakończonego postanowieniem z dnia 21 czerwca 2007 r postępowania przemawia jego nieważność „w tej części”

wynikająca z „nienależytego składu orzekającego”, stwierdzenia tego jednak w żaden sposób nie uzasadniają. Powodowie, powołując się na wskazany wyrok Trybunału Konstytucyjnego, argumentowali, że choć orzeczeniem tym stwierdzono niekonstytucyjność przepisu, który przewidywał odrzucenie bez wezwania do uzupełnienia braków formalnych środka odwoławczego w postaci apelacji, powinno ono znaleźć analogiczne zastosowanie także w niniejszej sprawie. W konkluzji powodowie, domagając się wznowienia wskazanego przez nich postępowania, ponownie powołali się na konieczność przyjęcia ich skargi kasacyjnej do rozpoznania ze względu na jej oczywistą zasadność.

Sąd Najwyższy, badając dopuszczalność skargi powodów, zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 401¹ k.p.c. strona skarżąca może żądać wznowienia postępowania z tej przyczyny, że Trybunał Konstytucyjny orzekł o niezgodności z Konstytucją aktu normatywnego, na podstawie którego zostało wydane orzeczenie kwestionowane w skardze o wznowienie postępowania. W sprawie niniejszej powodowie powołali się wprawdzie na wyrok Trybunału Konstytucyjnego, którym stwierdzono niekonstytucyjność wymienionego w skardze przepisu prawa, nie był on jednak podstawą wydania postanowienia z dnia 21 czerwca 2007 r., którym ich skargę kasacyjną odrzucono. Powołany w skardze o wznowienie postępowania przepis art. 370¹ k.p.c., który na mocy tego wyroku ogłoszonego dnia 5 czerwca 2008 r. (Dz. U. Nr 96, poz. 619) utracił już moc, stanowił podstawę odrzucenia apelacji, a nie skargi kasacyjnej. Stanowisko skarżących o możliwości odpowiedniego „zastosowania” wskazanego wyroku Trybunału do postępowania zakończonego postanowieniem Sądu Najwyższego nie znajduje w świetle obowiązującego stanu prawnego żadnych podstaw, a zatem nie może być zaakceptowane. Zważywszy, że nie jest dopuszczalne wyręczenie strony skarżącej w poszukiwaniu podstaw, na których skargę o wznowienie postępowania należało oprzeć, zachodzi także przeszkoda do samodzielnego uwzględnienia przez Sąd z urzędu wyroku Trybunału, który mógłby w sprawie wchodzić w rachubę, ponieważ dotyczył przepisu stanowiącego podstawę wydania orzeczenia odrzucającego skargę kasacyjną powodów, tj. art. 398⁶ § 3 k.p.c. Skarżący, wskazując jako podstawę skargi o wznowienie przepis art. 401¹ k.p.c. i powołując się na wymieniony wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 20 maja 2008 r., sformułowali wskazaną podstawę w sposób odpowiadający ustawie. Zabieg ten nie był jednak wystarczający dla przyjęcia, że skarga powodów została oparta na ustawowej podstawie wznowienia i w świetle art. 410 § 1 k.p.c. jest dopuszczalna. Podstawa wznowienia postępowania musi bowiem w sprawie

rzeczywiście wystąpić (por. postanowienie SN z dnia 29 stycznia 1968 r., I CZ 122/67, OSNCP 1968, nr 8-9, poz. 154, postanowienie SN z dnia 7 lipca 2005 r., IV CO 6/05, nie publ. bądź postanowienie SN z dnia 22 listopada 2007 r., III CZ 47/07, nie publ.). Przeprowadzona wyżej analiza skargi powodów prowadzi do wniosku, że przesłanka ta nie została spełniona.

Odnosząc się do zawartego w skardze twierdzenia o nieważności postępowania z powodu nieprawidłowego składu Sądu orzekającego o odrzuceniu skargi kasacyjnej powodów, równoznacznego z powołaniem się na podstawę określoną w art. 401 pkt 1 k.p.c. (który nie został wskazany), wystarczy powiedzieć, że nie zostało ono w żaden sposób uzasadnione. Skarżący nie próbowali nawet wykazać, że wskazana przez nich podstawa w sprawie zachodzi. Także zatem z tego względu nie można uznać, że ich skarga została oparta na ustawowej podstawie wznowienia (art. 410 § 1 k.p.c.).

W tym stanie rzeczy, uznając skargę strony powodowej o wznowienie postępowania zakończonego postanowieniem Sądu Najwyższego z dnia 21 czerwca 2007 r. za nie opartą na ustawowej podstawie wznowienia i z tego względu niedopuszczalną, Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji, na podstawie art. 410 § 1 k.p.c.